

:(PPM) Post puerperal Metritis

رحم درحالت عادی در عرض ۴-۵ هفته به حالت عادی برمی گردد. اگر یک ماه از زایمان گذشته باشد و هنوز شاخهای رحمی بزرگ باشند به این بیماری مشکوک می شویم. از مهمترین علل بوجود آمدن این عارضه جفت ماندگی و وجود باکتری‌هایی مانند کورینه باکتریوم - استرپها و . . می باشد که برخلاف متزیت عفونی توکسین زایی نداریم.

علائم بیماری:

این علائم عبارتند از خروج ترشحات از دستگاه تناسلی با رنگهای و غلظتهای مختلف (رقیق- نیمه غلیظ و غلیظ) که این ترشحات با بلندشدن و خوابیدن حیوان و یا توشه رکتال خارج می شوند.

ممکن است ترشحات این بیماری به مجاری بالاتر مثل اوویداکت و تخمدانها هم برسد و ایجاد چسبندگی و التهاب کند.

در توشه رکتال ترشحات موکوپرولانت زیادی در رحم احساس می شود و ختته های سفید یا کرم رنگ (که به دست می چسبند) جلب توجه می کند.

در این بیماری تغییرات اشتهایی و رفتاری و همچنین کاهش وزن نداریم.

درمان:

استراتژی درمان به صورت زیرمی باشد:

۱. خروج ترشحات رحمی:

برای اینکار ابتدا بوسیله توشه رکتال، دیواره رحم را مالش می‌دهیم. جهت رقیق نمودن مایعات رحمی می‌توان از محلول گرم نرمال سالین به همراه محلولهای آنتی‌سپتیک استفاده نمود.

۲. آنتی‌بیوتیک تراپی:

در این بیماری مخصوصاً اگر تب وجود داشته باشد از آنتی‌بیوتیکهای تزریقی وسیع‌الطیف استفاده می‌شود. پس از شستشوی رحم و خروج ترشحات می‌توان از ابلتهای داخل رحمی نیز استفاده نمود.

۳. درمانهای حمایتی:

این درمانها شامل تجویز ویتامینها و به تعادل رساندن کلسیم به فسفر و استفاده از تجویز استرادیول می‌باشد.